

Daardoor toch eerst wordt die kribbe iets *persoonlijks* ook voor u. Een gave Gods ook aan *uw* ziel geschonken. En ook een gave, waarvan de rijkdom ook door uw eigen ziel is ingedronken.

Wie nu zóó, met geestelijke toepassing op zijn eigen ziel, bij die kribbe nadert, dien moet de eere Gods wel op de ziel wegen. En als ge dan die engelen uit hooger sferen het lied des lofs voor hun God in de hoogste hemelen hoort aanheffen, dan *kunt* ge niet zwijgen, maar *moet* ook gij het van de aarde nastamelen: Voor Hem die in den hemel is, al mijn prijs en al mijn lof.
